

tes Betænkning fra Mindretallets Side, mine Partifæller i Udvalget, at naar man ikke stillede Forslag om at faa dette Spørgsmaal ordnet paa denne Lov, var det, fordi man haabede, at Ministeren vilde sørge for ad administrativ Vej at skaffe de Lønningsforbedringer til Hegnsmand og Skovarbejdere, som ikke bleve gennemførte paa dette Lovforslag. Det er jo netop det, Skovarbejderne hidtil forgæves have ventet paa. Jeg indrømmer Rigtigheden af, hvad den højtærede Landbrugsminister udtalte før, at hvad angaar Understøttelse i Sygdoms- og Ulykkestilfælde og Understøttelser og Pension til gamle Skovarbejdere, er der opnaaet nogen Forbedring; men for selve Arbejdets Vedkommende er der, som sagt, ikke opnaaet nogen Forbedring.

Naar man ser paa det Materiale, som er skaffet til Veje gennem Finansudvalget, vil man se, at det er saa omfattende og mangeartet, at det selvfølgelig er overordentlig vanskeligt for ikke sagkyndige i Detailler at opstille Bestemmelser angaaende Lønningsforhold paa dette Omraade. Det er jo heller ikke gjort gennem dette Ændringsforslag, idet man har foreslaaet, at der for alle Arbejdere tillægges en bestemt Procent til Akkordprisen, nemlig 20 pCt., og at der til Daglønnen lægges 40 Øre. Netop i Aar synes jeg, at Skovarbejderne med god Grund kunde vente at faa Ørenlyd hos det høje Ting, naar de fremkomme med deres beskedne Krav om at faa en garanteret Dagløn af 2 Kr. 50 Øre. Ser man nemlig hen til de Lønningslove, som i indeværende Rigsdagssamling ere indbragte af Regeringen, og sammenligner de Lønninger, som der foreslaas til forskellige Tjenestemænd, med den Løn, Skovarbejderne oppebære, vil man sikkert hurtigt komme til den Erkendelse, at Skovarbejderne absolut snarest muligt bør have et Tillæg til deres Dagløn og Akkordpriser. Saaledes vil man se, at hvad Landpostbude angaar, har man ikke ment at burde gaa længere ned end til 800 Kr. med Begyndelseslønnen, og efter 16 Aars Forløb stiger Lønnen til 1,040 Kr. En saadan Løn kan en Statsskovarbejder ikke naa, hverken med den Dagløn, han faaar, eller med de Akkordpriser, han arbejder under. Og hvad Anstrengelse og Arbejdsrisiko angaar, tror jeg, at Statsskovarbejderens og Landpostbudets Arbejde godt kan sammenlignes. Jeg synes derfor, at naar man har ment, at Landpostbudene skulle have en Lønforhøjelse, som de i høj Grad trænge til og burde have haft for

længe siden, bør ogsaa Skovarbejderne kunne vente en lignende Imødekommen overfor deres Krav.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at det desværre ikke var lykkedes at skaffe noget Materiale til Veje fra de private Skovejere; derimod synes det, som om der var kommet Oplysninger fra Københavns Magistrat. Men hvis den højtærede Landbrugsminister har været en opmærksom Iagttager af, hvad der foregaar ude omkring i Landet, vil han maaske have opdaget, at der mellem Skovarbejderne paa Frijsenborg og Ejeren af Frijsenborg Skove har været ført Forhandlinger angaaende Spørgsmaalet om Daglønnen i Frijsenborg Skove. Indehaveren af Frijsenborg har nemlig ikke indtaget det Standpunkt, som man fra de ledende Mænds Side indenfor Forstvæsenet og maaske fra selve Landbrugsministeriets Side synes at ville indtage, nemlig ikke at ville høre Arbejderne. Han har forhandlet med Arbejdernes Organisation, og der synes at være nogen Udsigt til, at der kan opnaas Enighed ved denne Forhandling mellem Ejeren og Skovarbejderne, saaledes at der fastsættes bedre Akkordpriser og Dagløn. Hvis disse Forhandlinger føre til et heldigt Resultat, vil Daglønnen i Frijsenborg Skove blive betydeligt højere end Daglønnen i Statsskovene. Fra Skovejerens Side er der nemlig tilbudt en Timeløn af 26 Øre, medens Arbejderne have forlangt 28 Øre, og derom er det, der forhandles. Dette kunde maaske bidrage til, at man ogsaa fra Ståens, Landbrugsministeriets, Side vilde mene, at man kunde indlade sig paa en Forhandling med Arbejderne i Statsskovene eller lade dem blive repræsenterede i et Udvalg, der kunde tage hele dette Spørgsmaal op til Undersøgelse. Da Indehaveren af Frijsenborg paa andre Omraader staar Regeringen ret nær i Forhandlingen om vigtige Spørgsmaal, kan det jo være, at dette forholdsvis ringe Spørgsmaal ogsaa kunde faa forøget Interesse, naar man ser, at netop Herren til Frijsenborg har vist Interesse for denne Sag.

Saa er der endvidere af den højtærede Landbrugsminister udtalt, at det var rimeligt, at den Løn, der udbetales til Arbejderne i Statsskovene, stod nogenlunde i Forhold til den Løn, som betales paa de forskellige Pladser for andet Arbejde, og den Betragtning kan jo i og for sig være rigtig, selv om jeg ikke mener, den i alle Tilfælde holder Stik. Jeg tror, at hvis man sammenligner den Løn, som udbetales Ar-